

δῆμον ἅπαντα δυσχέρειαν καὶ τοῦ τοιούτου βίου δηλοῖ, ὡς μὴ δυνατόν ὄν πάντας εὐφραίνεισθαι.
 (Vers. 7.) Τὸ δὲ ἀκούζονται ὅμοιον τῷ μιγάζονται. ἄμφω γὰρ παρῆκται τὸ μὲν ἐκ τοῦ ἀκούω, τὸ
 δὲ ἐκ τοῦ μίγω. (Vers. 8.) Τὸ δὲ ἡμενοὶ ἐξείης εὐταξίαν ὀφείλεισθαι καὶ τοῖς συμποσίοις δηλοῖ. δι' ἣν
 καὶ οἱ τραπεζονόμοι ἐπενοήθησαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. (Vers. 11.) Τὸ δὲ ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι,
 ἄριστα καὶ αὐτὸ κεῖται. καθὰ καὶ τὸ; οὐ γὰρ ἐγώ γε τι φημί. μερικεῦει γὰρ ὡς ἐν διαταγῷ τὴν ἀπό-
 φαν*σιν, ὡς ἂν μὴ δοκοῖη καθηγητῆς εἶναι καθόλου τρυφῆς καὶ τέλος τῶν ἐν βίῳ λέγων τὴν ἡδονήν. 30
 ὃ δὴ τινες ἐπέσκωψαν τῷ ποιητῇ. ἀληθῶς γὰρ συσχηματίζεται τοῖς ἀκροαταῖς Φαίαξ ἐν εἰς καιρὸν ὁ δει-
 νὸς καὶ πολὺτλας φιλόσοφος Ὀδυσσεύς, καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἐπαινεῖ κερδαλέως ἑαυτῷ, ὡς ἂν ἐλεινὸς εἴη
 καὶ φίλος τοῖς ξεινοδόκοις καὶ μὴ προφύροται αὐτοῖς ἐναντιότητα, καὶ οὕτως ἑαυτοῦ πάντα πολοῦη
 10 καθάπερ αὐτὸς οὐ πρὸ πολλῶν ἔφη. Σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι, καθὰ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα
 ἐρρέθη, εὐδοκμεῖν φαίνεται καὶ ἐν ἐπιγραμμάτων ποιήσει πρὸς τῶν ἄλλων Ὀμηρος. οὐ μόνον γοῦν
 ἐκεῖ ἐπίγραμμα ἐξεφώνησεν ἐν τῷ, ἀνδρὸς μὲν τὸδε σῆμα κατατεθνευῶτος καὶ ἐξῆς, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις
 ἐνδέδωκε λαβὰς ἐπιγραμμάτων ποιήσεως. Ἀναξίνορος γοῦν τοῦ Μάγνητος γραπτὴ τις φασὶν ἦν εἰκὼν
 ἔχουσα εἰς αἰοδὸν τινα ἐπίγραμμα τὰ ἐνταῦθα ἐπιφωνηθέντα τῷ αἰοιδῷ ἔπη. ἤγουν τὸ, ἦτοι μὲν τὸδε
 καλὸν ἀκούμεν ἔστιν αἰοδοῦ τοιοῦδε οἶος ὃδ' ἔστι θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν. ὃ τε φασὶ διὰ τὴν στενοχωρίαν
 τοῦ ὑποκειμένου πίνακος γράφας ὁ τεχνίτης, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆ, γέλων ὤφλησε τοῖς ἀναγινώσκουσιν.
 (Vers. 12.) Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μάτην ὁ ποιητῆς παρέρρηψε τὰ τοῦ Ὀδυσσεύος ῥήματα, ἀλλ' εἰς *προσι- 40
 μακῆν τινα ἐννοίαν ἐξ ὑπολήψεως οὐσαν τῆς κατὰ τοὺς Φαίακας, ἵνα λέγῃ ὅτι καλὸν μὲν ἡδεσθαι τῇ
 τε δαιτὶ καὶ οἷς ὁ Δημόδοκος ἄδει, σὺ δὲ ὦ βασιλεῦ ἐθέλεις παραμιξάει με τοῖς ἡδέσι τὰ λυπηρὰ, διη-
 20 γούμενον τὰ κατ' ἐμὲ πολλὰ κήδεα, καὶ ὅμως ἐρῶ. Ὅτι τῷ πολλὰ οἰκεῖα λυπηρὰ καταλέξοντι ἐξ ἐρωτή-
 σεως ἀρμόζον ἔστιν εἰπεῖν τὸ, σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο τουτέστιν ἐπέτρεψε στονόεντα εἰρεσθαι
 ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω. τί πρῶτόν τοι ἔπειτα τί δ' ὑστάτιον καταλέξω, κήδεα ἐπεὶ μοι
 πολλὰ δῶκε θεός; (Vers. 13.) Ἰστέον δὲ ὅτι εἰ καὶ τὰ λυποῦντα κουφίζει τὴν ψυχὴν ἐκφαιρόμενα,
 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὕστερον γίνεται, ἐν δὲ τῷ λέγεσθαι, μεγάλα λυπεῖ, ὡς δηλοῖ τὸ, ὄφρα μᾶλλον ὀδυρό-
 μενος στεναχίζω. Ὅτι καθὰ Διομήδης ἐν μέσῳ Ἄργει ξένος ἦν τῷ Ἀνκίῳ Γλαῦκῳ, οὕτω καὶ Ὀδυσσεύς
 εἶπερ φύγη νηλεὲς ἡμαρ, ξείνος ἔσται τῷ Ἀλκινόῳ καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων. πλὴν ἐνταῦθα μὲν αὐτο-
 πρόσωπος ἐντυχία τὴν ξείαν ἤγαγεν. ἐκεῖ δὲ, πατρῷοι ξένοι ἀλλήλοισι, ὁ Διομήδης καὶ ὁ Γλαῦκος.
 (Vers. 18.) Τὸ δὲ ἀπόπροθι δώματα ναίων, εὐφραῖνοι ἂν τὸν βασιλεῖα, ὡς ἦδη πείσαντα τὸν ξένον
 332 μακρὰν τῆς τῶν Φαίακων γῆς εἶναι τὴν Ἰθάκην ὡς καὶ ὑποκαταβάς πάλιν ἐρεῖ* Ὀδυσσεύς. (Vers. 19.) 50
 30 Ὅτι Ὀδυσσεὺς διηγούμενος, ὡς ἠρώτηθη τὰ καθ' ἑαυτὸν, φησὶν. εἰμὶ Ὀδυσσεύς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι
 δόλοισιν ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει. ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελόν. ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
 Νῆριτον εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές. ἀμφὶ δὲ νῆσοι πολλαὶ νατετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι. Δουλίχιόν
 τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος. αὐτῇ δὲ χθαμαλὴ πανυπερ*τάτη εἰν ἄλλ κείται πρὸς ζῶφον, αἶ 60
 δέ τ' ἀνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἡέλιόν τε, τρηγεῖα, ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. οὐτι ἐγώ γε ἦς γαίης. δύναμαι
 γλυκερώτερον ἄλλο ιδέσθαι. (Vers. 29.) εἶτα ἐξάγων τῆς τοῦ βασιλέως ψυχῆς τὴν ἐλπίδα τοῦ γαμβρὸν
 σχεῖν τὸν Ὀδυσσεῖα, καὶ εἰπὼν ὡς ἔρυκε μὲν *αὐτὸν καὶ ἡ Καλυπῶ αὐτόθι. κατερήτυε δὲ καὶ Κίρκη 1613
 Αἰαίη, δολόεσσα, λλαιομένη πόσιν εἶναι, οὐποτε δὲ τὸν αὐτοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐπειθον,
 (Vers. 34.) ἐπιφέρει πάλιν γνωμικὸν περὶ πατρίδος τὸ, ὡς οὐδὲν γλῆκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων γίνε-
 ται. εἶπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων. ὡσπερ δηλαδὴ καὶ
 40 ἐμοὶ γλυκίων ἢ τραχέα Ἰθάκη τοῦ ἐνταῦθα πλοῦτος οἶκον. πρὸ αὐτοῦ δὲ, καὶ τοῦτ' ἦς Καλυπῶς καὶ τοῦ
 τῆς Κίρκης. καὶ οὕτω μέχρι *ᾧδε προσιμακῶς ἑαυτὸν συστήσας ὁ Ὀδυσσεύς εἶτα διηγεῖται ὅσα μετὰ 10
 τὸν ἐκ Τροίας ἀπόπλοον ἐπαθε. (Vers. 19.) Σημειῶσαι δὲ κἀνταῦθα συνήθως τὸ ποιητικὸν διήγημα
 ἐξ ὑπαρκτικοῦ ἀρξάμενον ῥήματος τοῦ εἰμί. ἐνθά σημεῖωσαι ὡς εὐθύς ἤρπασε τοὺς Φαίακας ὁ ξείνος
 εἰς ἑαυτόν. ἔχοντες γὰρ ἦδη ἐκ τοῦ Δημόδοκον τὸ τοῦ Ὀδυσσεύος ὄνομα, ὅτι τὰ κατὰ τὸν δούρειον ἵππον
 ἦειδε, γίνονται βλοὶ τῆς τούτου ξείας. καὶ νῦν μὲν ἡδέως αὐτοῦ ἀκροάσονται, ὕστερον δὲ καὶ πλείω
 δῶρα ὡς μεγάλα ἦρωϊ προσεπιθήσουσι. καὶ μάλιστα ὅτι θαρρῆσας εἶπε τὸ, κλέος αὐτῷ οὐράνιον εἶναι.

Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ εἰμὶ, τουτέστιν ὑπάρχω, ἄλλως παραγομένου κοινότερον, Ἡρακλείδης λέγει περὶ αὐτοῦ ὡς ἐνιοὶ τῶν Αἰολικῶν μετατιθέντες ἐν πρώτῃ καὶ δευτέρῃ συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων τὸ εἰς ἢ ποιούσι ῥήματα εἰς μὴ πλεονασμῷ τῆς μὴ συλλαβῆς ἐπὶ τέλους. οὕτω φασὶ καὶ ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ Αἰολικὸν φημί. διὸ βαρύνων ὁ Τυραννίων φῆμι γράφει βαρυτόνως Αἰολικώτερον. οἶον. φῆμι γὰρ οὖν κατανεύ-
 20 σαι. οὐκοῦν καὶ ἀπὸ τοῦ ὦ ἦγον ὑπάρχω εἴη ἂν Αἰολικὸν ἦμι. καὶ Βοιωτικῇ *μεταθέσει τοῦ ἦ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, εἰμὶ, ἡμαρτημένον ὃν τῷ τόνῳ καθ' ἑτέρωθεν λέγει αὐτός. τὰ γὰρ Αἰολικὰ δῆλον ὅτι βαρύνονται. τοῦ δὲ τοιοῦτου Βοιωτίου ἦμι, τὸ δεύτερον εἰς. οἶον. τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν. λέγει δὲ ὁ αὐτός, καὶ ὅτι Βοιωτοὶ τὸ ἦτα παρατέλετον ὃν τῆς πρώτης τῶν εἰς μὴ μετατιθέντες εἰς τὴν εἰ δίφθογγον πολ-
 λάκις καὶ ἀναδιπλοῦσιν. οἶον περιφίεμι. νενόεμι. καὶ ὅτι ὅσα τῶν εἰς μὴ τῇ αἰ δίφθογγῳ παραλήγονται 10 οἶον τὸ γέλαμι καὶ τὰ λοιπὰ, Αἰολικὰ ὄντα, τῆς Λεσβίων ἔχονται διαλέκτου. εἶτα εἰπὼν ἡμαρτησθαι καὶ τὸ ἐστίν, ὄφειλε γὰρ φησι κατὰ τὸ δίδωμι δίδωσι καὶ φημί φησὶ λέγεσθαι καὶ εἰμὶ εἰσὶ, καὶ ἐπικρι-
 νας τοῦτο ἐπάγει ὅτι καὶ ἡμεῖς ὅτε εἰσὶν ἐκεῖνοι εἰπόμεν πληθυντικῶς, Βοιωτίως χρώμεθα, ἐνικὸν ῥῆμα κατὰ πλήθους τάσσοντες. εἶτα ἐλέγχων καὶ τοὺς εἰπόντας Δώριον εἶναι τὸ ἐστίν, ὡς γὰρ δίδωσι δίδωτι τίθησι τίθητι οὕτω καὶ εἰσὶ εἰσὶ καὶ ἀπελεύσει τοῦ ἰ καὶ ἐνθέσει τοῦ σίγμα ἐστὶ, λέγει δυνατά. ἐν οἷς καὶ ὅτι. Αἰολεῖς μὲν τὸ φησὶ, φάτι λέγουσιν. Ἰωνες δὲ ἦσι δίχα τοῦ φῖ. καὶ τοιαῦτα μὲν καὶ ταῦτα. Ἐν δὲ τῷ, πᾶσι δόλοισιν, ἄδηλον εἶτε οὕτω συνακτίον, εἶτε καὶ μᾶλλον ἄλλως, (Vers. 20.) πᾶσιν ἀνθρώποισι
 30 μέλω ἐν δόλοις, ἦγον ἐν ἐπιμελεῖσθαι εἰμὶ ὡς *δόλοις ἐμπρόπων στρατηγικοῖς δηλαδὴ καὶ ἄλλως ἀγαθοῖς οἱ περ εἰς ὕλην τῇ φρονήσει καθυποβέβληται. δι' ὧν καὶ τὴν δολόεσσα Κίρκην κατεργάσατο. (Vers. 21.) Τὸ δὲ καὶ μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει, σεμνότερα εἴρηται πρὸς σύστασιν προσωπικήν. Εὐ-
 δείελος δὲ, κατὰ κοινὸν ἐπίθετον, ἢ εὐδήλος δὲ, ἦγον εὐπεριόριστος καὶ εὐόρατος, ἀπὸ τοῦ δῆλον. 20 ἔξ οὗ κατὰ διάλυσιν δέελον. ὡς τὸ, δέελον δ' ἐπὶ σῆμα ἔθηκε. καὶ κατὰ σύνθεσιν, εὐδέελον. καὶ ἐπενθέσει τοῦ ἰ εὐδείελον τὸ εὐπεριόριστον καὶ εὐκατάληκτον. διὸ καὶ νῆσον Ἀηκτηρίαν ὁ Λυκό-
 333 φρων λέγει. ἐπεὶ ὁ μὲν ἄπειρος τόπος, οὐδὲ εὐδείελος. ὁ δὲ Ἀηκτήριος, πάντως καὶ εὐδείελος διὰ τὸ εὐπέραντον. ὅθεν καὶ λόφος εὐδείελος παρὰ Πινδάρῳ. ἐπεὶ καὶ οἱ λόφοι καθ' ἑαυτὰ καὶ πᾶσα νῆσος διὰ τὸ λοφῶδες εὐδήλοι καὶ εὐπεράτωτοι. καὶ ἄλλως δὲ ἰδίως ἢ Ἰθάκη εὐδείελος, ὡς ἐν τῆς εἰλης ἔχουσα, ὃ ἐστὶν εὐκρατος. καὶ οἰονεὶ εὐήλιος. ἵνα ἢ ἐκ τοῦ εὐείλος, πλεονασμῷ τοῦ δ'. ὃ καὶ ἐν τῷ ἐχθοδοπὸς γίνεται. καὶ οὐτιδανός. καὶ πολυηριδίων Ἄργος. καὶ τοῖς ὁμοίοις. ἢ καὶ ἢ εὐ πρὸς δειλήν κειμένη, ὃ ἐστὶ πρὸς δύσιν καὶ ζόφον. ὡς τῶν ἄλλων τῶν περίξ αὐτῆς κειμένων πρὸς ἧῶτε ἠέλιόν τε. (Vers. 22.) Τὸ δὲ Νήριτον περὶ οὗ καὶ προεγγράπται Κράτης τε ἐν τῷ περὶ λιμένων Νήϊον γράφει, καὶ Φιλόξενος δὲ
 40 ὁμοίως. ὃς καὶ *τὴν Ἰθάκην ὑπονῆιον ἐντεῦθεν εἰρησθαι φησὶν. Εἰνοσίφυλλον δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς 30 τὸ κινήσιφυλλον παρὰ τὰ ἐνόθω ἐνόσω. ἀφ' οὗ ἐνοσις. ἐντεῦθεν ἢ κίνησις δὲ φασὶ, τὸ καταπνέομε-
 νον δηλοῦται. καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἡνεμόεν, κατὰ τὸ, παρ' ἡνεμόεντα μίμαντα. καὶ ἄλλως δὲ φασιν εἰνοσίφυλλον τὸ σεισόφυλλον. τὸ κατάδενδρον. ὁμοίωτης δὲ παραγωγῆς ἐνταῦθά τε καὶ ἐν τῷ ἐνοσίχθων καὶ ἐνοσίχθαιος. Τὸ δὲ ἀριπρεπὲς καὶ καλὸν τι ὄρος εἶναι δηλοῖ τὸ Νήριτον, εἶτε ἀληθῶς, εἶτε κατὰ τὸν ἐπαινέτην ἐγγώριον ῥήτορα, ὃς καὶ τὴν Ἰθάκην σεμνύνει ὡς δυνατόν. (Vers. 23.) Τὸ δὲ πυκνὰς εἶναι τὰς ἀμφὶ τὴν Ἰθάκην νήσους καθ' ἱστορικὴν ἀλήθειαν λέγεται. (Vers. 24.) Ἡ δὲ Σάμη αὕτη ὅτι καὶ Σάμος λέγεται προδεδηλωται. εἴρηται δὲ καὶ ἐν Ἰλιάδι περὶ τε αὐτῆς καὶ περὶ τοῦ Δουλιχίου. Τὸ δὲ ὑλήεσσα Ζάκυνθος, ὡς καὶ τὸ ἡγαθὴ Πύλος, θηλυκοῦ γένους εἶναι δηλοῖ τὴν τε Ζάκυνθον καὶ τὴν Πύλον, ὡς τε καὶ ἐν τῷ, Πύλον ἡμαθόεντος καὶ ἐν τῷ, ὑλήεντι Ζακύνθῳ, οὐδέν τι καλῶς ταῖς νήσοις ταύταις τὸ θῆλυ γένος φυλάσσεισθαι. Ἐν δὲ τῷ (Vers. 25.) χθαμαλὴ παννιπεράτη, ἀπορεῖται 40 μὲν πῶς κατ' ἐναντιότητα ἐπιθέτων ἢ αὐτῆ καὶ χθαμαλὴ καὶ παννιπεράτη ἐστὶ. συμβεβάζεται δὲ τὰ
 50 ἄπορον, οὕτως. ἄλλως *μὲν χθαμαλὴ ἐστὶ, πρὸς δὲ τὰς πλησίον, ὑπεράτη. ἢ τῇ μὲν θέσει χθαμαλὴ. οὐ τοιαύτη δὲ, διὰ τὴν τῶν ἐνοικούντων λαμπρότητα. (Vers. 27.) κουροτρόφος γὰρ ἀγαθὴ ὃ ἐστὶ νέους ἀγαθοὺς φέρουσα. ἥς καὶ ὁ βασιλεὺς Ὀδυσσεὺς πρὸ βραχέων οὐρανόμητες ἔχειν ἔφη κλέος. οὐ τί ἂν εἴη ὑπεράτον; ἴσως. δὲ καὶ (Vers. 25.) ἄλλως χθαμαλὴ μὲν τὰ κάτω, διὰ δὲ τὸ Νήριτον ἢ Νήϊον ὄρος ὑπεράτη. διὸ ἢ τῆς Κίρκης νῆσος χθαμαλὴ μὲν κέεται οὐ μὴν ὑπεράτη, ὃ δὲ γεωγράφος φησὶ

ὅτι χθαμαλή μὲν, ὡς τῇ ἀντιμῶ Ἠπιέρῳ πρόχωρος, πανυπερτάτη δὲ, ὡς πρὸς τὰς ἐκεῖ πάσας ἐσχάτη τετραμμένη πρὸς Ἄρκτον. τοῦτο γὰρ σημαίνει φησὶ τὸ, πρὸς ζόφον. οὔτε γοῦν ἀπλῶς ταπεινὴ ἀλλὰ πρόσχωρος τῇ Ἠπιέρῳ ἐγγυτάτῳ οὔσῃ ἀντιπέραν, οὔθ' ἀπλῶς ὑψηλοτάτη, ἀλλὰ πανυπερτάτη πρὸς ζόφον, ἦγον ἐσχάτη πρὸς ἄρκτον ὑπὲρ πάσας. (Vers. 27.) Τὸ δὲ τρηχεῖα, ἱστορικῶς εἴρηται καθὰ καὶ πρὸ τούτων τὸ αἰγίβωτος, ἵνα λέγῃ ὡσπερ ἐκεῖ ὅτι αἰγίβωτος ἐστὶν ἡ Ἰθάκη, οὕτω καὶ νῦν ὅτι τρηχεῖα ἐστίν. οὐ ἀντίθετον εὐθὺς τὸ, ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος ὡς προεγράφη. καὶ ἐστὶ τὸ νόημα μύγμα ψόγου τε καὶ ἐπαίνου. ἐν ᾧ καὶ τὸ φιλόπατρι τοῦ Ὀδυσσεύος δηλοῦται καὶ τὸ φιλόληθες, εἰ μὴ ἀποκρύπτει τὰ τῆς πατρίδος ἐλαττώματα, καὶ τὸ μὴ *ἐμποδῶν εἶναι χώρας λυπρότητα πρὸς 60 γένεσιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. (Vers. 28.) Σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι τεχνικωτέρα ἐγκωμιστικὴ μέθοδος ἡ τοῦ

10 Ὀδυσσεύς ἐπὶ Ἰθάκῃ παρὰ τὴν τοῦ Τηλεμάχου. οἶα τοῦ ποιητοῦ, κάλλιον ἐπιτήδες χαρισσαμένου τῷ γέροντι ῥήτορι. Τὸ δὲ οὔτε ἔγωγε δύναμαι, ἀποφαντικῶς ἔφη λόγῳ σεμνότητος. (Vers. 31.) Τὸ δὲ ἦς γαίης, ἦς πατρίδος εἶπεν ὑποκατιῶν. Κίρκη δὲ νῦν μὲν συνήθως κύριον ὄνομα, ἐξ ἦς πον καὶ Κιρκαιῶν πεδίων. ὅτι δὲ καὶ ὄρνιθος ὄνομα ἡ κίρκη δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ἄν καὶ ὁ Αἰλιανός. ἄλλο δὲ τι ἢ τοιαύτη παρὰ τὸν κίρκον. (Vers. 32.) Τὸ δὲ Αἰαίη, ἀντὶ τοῦ Κολχικῆ κατὰ ἑπωνυμίαν *τοπικὴν. 1614

Αἶα γὰρ πόλις Κολχίδος παρὰ τε ἄλλοις καὶ παρὰ Ἀνκόφρονι. ἦς ὁ πολίτης Αἰαῖος. καὶ ἡ πολίτις Αἰαία. καὶ ἡ νῆσος δὲ τῆς Κίρκης Αἰαία, διὰ τὴν τοιαύτην Κίρκην. ἄλλως γὰρ εἶπερ πρωτοτυπίαν ἔχει ἡ Αἰαία νῆσος διὰ τῶν δύο αἰ., ἄφειλεν ἢ ἀπ' αὐτῆς Κίρκη ἔχειν καὶ τρίτον αἰ., ἵνα ἦν Αἰαία, ὃ περ οὐκ ἐστὶ διὰ τε τὸ κακῶφρον καὶ διὰ τὴν ῥηθῆσαν ὁμωνυμίαν. Ὁ δὲ γεωγράφος Αἶαν εἰπὼν πόλιν περὶ τὸν Φάσιν λέγει καὶ ὅτι περὶ τὴν τοιαύτην Κολχικὴν Αἶαν καὶ Αἰαίη νῆσος ἢ τῆς Κίρκης. ὅτι

20 δὲ καὶ Αἰήτης ὁ ἦρος ἀπὸ τῆς τοιαύτης Αἶας ἐκλήθη, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. (Vers. 34.) Τὸ δὲ δεῦτερον περὶ πατρίδος γνωμικὸν πλατύτερον ἐστὶ τοῦ πρώτου, παραφραστικῶς τε παραποιηθὲν καὶ προσθήκη ἔχον τὴν τῶν γονέων, καὶ διαφορὰν τοπικὴν. (Vers. 36.) Τὸ δὲ γαίη καὶ τὸ ναίη, ἔχει τι κάλλους διὰ παρίσωιν. (Vers. 37.) Ὅτι ἀρξάμενος Ὀδυσσεὺς διηγείσθαι παρὰ Φαίαιξ *τὴν κατ' 10 αὐτὸν πλάνην, ἀφ' ἧς φανεῖται πολλῶν ἀνθρώπων ἰδῶν ἄστυα καὶ νόον γνοῦς, κατὰ φύσιν τάττει τὰ

334 πράγματα. καὶ εὐκτάκτως προῖων φησὶν ὅτι κατὰ τὸν πολυκηδέα νόστον, ὃν μοι Ζεὺς ἐφέρεκε Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασεν. Ἰσμαρῶ. (Vers. 40.) ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον. ὤλεσα δ' αὐτούς. ὡς τῶν Τρώων δηλαδὴ συμμάχους καθὰ καὶ ἡ Βοιωτία δηλοῖ. ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες δασσάμεθα. (Vers. 42.) ὡς μὴ τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς. ἦς καθόλου ἐπεμελοῦντο οἱ παλαιοὶ ἐν τε τραπέζῃ καὶ *ἄγρας μερισμῶ καὶ λείας. δασμῶ. Ἀχιλλεὺς οὖν διαλοδορεῖται πον τῷ 20

30 βασιλεῖ, ὅτι ὀλίγα διδοὺς πολλὰ ἐκείνος εἶχε. Ἀἴηλον δὲ ὅτι ἐν τῷ, ἴσῃς, λείπει τὸ, μοίρας. διὸ καὶ λαμβάνεται ἡ λέξις ἀντὶ ἰσομοιρίας. (Vers. 40.) Ἔστι δὲ ἀλώσεως πόλεως ἔκφρασις τὸ, πόλιν ἔπραθον. ὤλεσα δ' αὐτούς. καὶ τὸ ἐξῆς. εἶτα διηγεῖται καὶ ὡς ἐγὼ μὲν διερῶ ποδὶ φεγγέμεν ἡμέας ἠνώγεα. τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο, πολλὰ δὲ μῆλα ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς. τόφρα δ' ἄρ οἰγόμενοι Κίκονες οἱ περὶ Ἰσμαρον τοῖς λοιποῖς Κικόνεσσι γεγώνεν οἱ σφισιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους, Ἡπειρον ναίοντες. (Vers. 49.) οὐς καὶ δεικνύων πῶς ἦσαν ἀρείους, φησὶν ἐπαι- 30

υτικῶς. ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων ἀνδράσι μάρασθαι, καὶ ὅθι χρῆ πείζον ἰόντα. (Vers. 51.) ἄν καὶ τὸ πλῆθος ἐμφανίῳ δηλῶν δὲ καὶ τὴν τῆς πολεμικῆς ἐπικουρίας ὥραν, ἐπιφέρει. ἦλθον ἐπειδ' ὅσα φύλλα καὶ ἀνθεα γίνεται ἦρος ἢ ὥρη τῆ τοῦ ἔαρος δηλαδὴ ὡς πολλαγοῦ κεῖται, (Vers. 52.) ἠέριον τουτέστιν ὀρθρινοί, ὡς καὶ ἡ Ἰλιάς δηλοῖ. ἐν ἧ καὶ ἡ τῶν φύλλων καὶ ἀνθέων ἐρῆεθῃ παραβολή. καὶ

40 τότε δὴ φησι κακῆ Διὸς αἰῶσα παρέστη ἡμῖν αἰνομόροισιν ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν. στησάμενοι δ' ἐμά- 40

χοντο μάχην παρὰ νηυσί. βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησι. (Vers. 56.) καὶ ἔως μὲν καὶ εἰς μεσημβρίαν ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἰόντας. ἦμος δ' Ἡέλιος μετενίσσεται βουλυτόνδε, καὶ τότε δὴ Κίκονες (Vers. 59.) κλίταν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς, ὃ ἐστὶν εἰς φυγὴν ἐτρέψαντο. ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς (Vers. 60.) ἐταῖροι ὤλατο, οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε. ἐνταῦθα δ' ἐπιφύεται

335 Ζεῦλος ὁ ὀμηρομάστιξ, λέγων, ἀπιθάνως ἴσους ἀφ' ἐκάστης ἀπολέσθαι νηὸς καθάπερ ἐξ *ἐπιτάγμα- 50

κος. οἱ δὲ λόντες ἀντιλέγουσιν αὐτῷ πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, ὡς ἐλλογηθέντων τῶν ἀπολω-